

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 31 października 2001 r. skarżąca oraz Komisja zawarły umowę „o podziale kosztów i rozwoju badań” opartą na wzorcu określonym w załączniku IV (zatytułowanym „Zasady finansowego uczestnictwa Wspólnoty”) do decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 182/1999/WE z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie piątego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej dotyczącego działalności w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego na lata 1998-2002 (¹), na mocy której skarżąca, tworząc konsorcjum z innymi przedsiębiorcami, którzy podpisali tę umowę, podjęła się realizacji projektu MUTEIS IST-2000-30117 mającego na celu wyjaśnienie i zrozumienie funkcjonalnej i przestrzennej różnorodności europejskiej gospodarki cyfrowej z perspektywy ogólnej oraz lokalnej/miejskiej. Skarżąca zaproponowała, aby Komisja uczestniczyła w tym projekcie, stosując w zakresie dotyczącym zwrotu kwalifikujących się do objęcia wsparciem kosztów model „kosztów dodatkowych”. W następstwie dokonanej między stronami wymiany korespondencji Komisja poinformowała skarżącą, iż zmuszona jest wstrzymać się na pewien czas z zatwierdzeniem personelu i kosztów ogólnych przedstawionych przez skarżącą oraz zaproponowała, aby skarżąca ponownie rozważyła swe uczestnictwo w projekcie w oparciu o model uczestnictwa w całkowitych kwalifikujących się do objęcia wsparciem kosztach lub model pełnego uczestnictwa finansowego z możliwością określenia kosztów ogólnych jako kwoty ryczałtowej. W dniu 30 kwietnia 2004 r. skarżąca podpisała umowę w zmienionej formie, na takich właśnie warunkach.

W swej skardze odszkodowawczej skarżąca podnosi, że, próbując zmienić treść umowy i powołać się na art. 3 ust. 2 załącznika II do umowy, Komisja działała bezprawnie lub przekroczyła zakres swych kompetencji. Skarżąca twierdzi, że Komisja mogła wprawdzie odmówić zatwierdzenia przedstawionego jej przez skarżącą przy podpisywaniu umowy modelu kosztów, jednakże umowa ta nie zawiera postanowienia, które uprawniałoby Komisję do zmiany modelu kosztów w trakcie realizacji projektu. Ponadto, wobec braku jakichkolwiek uzasadnionych podejrzeń popełnienia przez skarżącą oszustwa bądź nadużycia finansowego, skarżąca podnosi, iż Komisja nie była uprawniona do powołania się na art. 3 ust. 2 załącznika II do umowy, w celu uzasadnienia zmiany postanowień umowy.

Skarżąca utrzymuje nadto, że Komisja naruszyła swe zobowiązania umowne, naruszając tym samym art. 1134 akapit pierwszy belgijskiego kodeksu cywilnego, zgodnie z którym zawarte zgodnie z prawem umowy są wiążące dla podmiotów będących ich stronami. Według skarżącej model kosztów uzgodniony przez strony przy podpisywaniu umowy winien być stosowany przez cały okres jej obowiązywania, a zatem Komisja naruszyła postanowienia umowy żądając, by skarżąca zmieniła uzgodniony przez strony model kosztów.

Skarżąca podnosi ponadto, iż Komisja naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań oraz zasadę dobrej administracji.

(¹) Dz.U. 1999, L 26, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2008 r. — ICO Services Ltd przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-441/08)

(2009/C 6/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ICO Services Limited (Slough, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Tupper, solicitor)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS), zgodnie z postanowieniami art. 230 i 231 WE;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania i wydanie wszelkich innych rozstrzygnięć, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze, wniesionej na podstawie art. 230 WE, skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) (¹).

Skarżąca twierdzi, iż zaskarżona decyzja nie ustosunkowuje się do istnienia ani też nie uwzględnia istniejących wcześniej w ramach Systemu MSS praw do częstotliwości w ramach widma 2 GHz, uzyskanych w ramach systemu Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej („MUT”) lub Europejskiej Organizacji Poczty i Telekomunikacji. Ponadto skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja skutkuje pozbawieniem jej praw własności nabytych na podstawie prawa międzynarodowego, które pozwalają skarżącej oferować usługi MSS na całym świecie w sposób wolny od bezprawnych zakłóceń. Skarżąca w istocie twierdzi, iż jest jedynym operatorem stosującym system „ICO-P” zapewniający usługi MSS w ramach pasma częstotliwości 2 GHz. W opinii skarżącej, zaskarżona decyzja usiłuje przyznawać częstotliwości w ramach pasma 2 GHz bez należytego poszanowania praw związanych z systemem ICO-P, tym samym stawiając państwa członkowskie UE w sytuacji naruszenia ich obowiązków traktatowych wynikających z odnośnych przepisów MUT.

Skarżąca podnosi ponadto, iż zaskarżona decyzja pomija istnienie praw skarżącej i tworzy system, który narusza prawo skarżącej do korzystania z widma 2 GHz. Co więcej, skarżąca twierdzi, iż decyzja ta tworzy poważne zagrożenie dla znaczących inwestycji poczynionych przez skarżącą do chwili obecnej i zmusza ją do wzięcia udziału w procedurze przetargowej UE, równocześnie ingerując w bieżące prowadzenie przez nią działalności.

W dalszej kolejności skarżąca twierdzi, iż poprzez przyjęcie zaskarżonej decyzji strona pozwana działała w sposób nieproporcjonalny i dyskryminujący, naruszając uzasadnione oczekiwania skarżącej. W istocie, skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja, naruszając jej prawa lub uzasadnione oczekiwania, oparta jest na przesłance, iż całość widma 2 GHz może stać się przedmiotem przydziału, jako że przewiduje ona selekcję i udzielanie zezwoleń operatorom MSS, którzy mieliby wykorzystywać cały zakres częstotliwości w obrębie widma 2 GHz.

Dodatkowo skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja narusza przysługujące jej prawo do spokojnego korzystania z uprawnień przyznanych na rzecz systemu ICO-P wskutek uznania jego wpisu dokonanego przez MUT do prowadzonego przez nią Głównego Międzynarodowego Rejestru Częstotliwości (MIFR) oraz podobnych praw własności, wbrew art. 1 Protokołu nr 1 do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, jak również wbrew prawu międzynarodowemu.

(¹) Dz.U. 2008 L 172, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — Coverpla przeciwko OHIM — Heinz-Glas (wzory)

(Sprawa T-450/08)

(2009/C 6/69)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Coverpla (Nicea, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i M. Chaminade)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Heinz-Glas GmbH (Kleintettau, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej z dnia 7 lipca 2008 r. w sprawie R 1411/2007-3 w części, w jakiej oddalono odwołanie skarżącej i unieważniono wzór wspólnotowy „TOUR” nr 29178-0002;

— stwierdzenie ważności wzoru wspólnotowego „TOUR” nr 29178-0002 w klasie 09-01.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Wzór wspólnotowy nr 29178-0002 dla „wazonów”

Właściciel wzoru wspólnotowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wzoru wspólnotowego: Heinz-Glas GmbH

Prawo ze wzoru przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Niezarejestrowany wzór wazonu nazwany „Empire”, noszący numer referencyjny F 3990

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Zdaniem skarżącej wzór wspólnotowy spełnia wymóg, zgodnie z którym musi być on nowy. Dokumenty przedstawione przez Heinz-Glas GmbH w celu wykazania, że udostępniła ona odbiorcom wcześniejszy wzór wazonu identyczny z wzorem wspólnotowym, nie mają mocy dowodowej.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — DHL Aviation i DHL Hub Leipzig przeciwko Komisji

(Sprawa T-452/08)

(2009/C 6/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DHL Aviation NV (Zaventem, Belgia) i DHL Hub Leipzig GmbH (Schkeuditz, Niemcy) (przedstawiciele: A. Burnside, Solicitor i B. van de Walle de Ghelcke, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim wskazuje ona skarżące jako beneficjentów pomocy państwa uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem oraz w zakresie, w jakim decyzja ta nakazuje Niemcom odzyskanie zarzucanej pomocy państwa, oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.